

ва и да наставлява съ здравето учение, и да обличава оныя, които ся противятъ,, (Тиг. 1, ст. 9.) А оный, който пѣма духътъ на примѣдростьтъ и смыслътъ, и не съкровиществува, не събра въ устата си разумъ, той не е достоинъ за пастырскый чинъ. Тѣй говори Богъ въ Осіиното пророчество : „ты умнѣнето си отхвърлилъ, ще ты отхвърля и Азъ, за да ми нежре-чествувашъ (священнодѣйствувашъ)“ (Осіа 4, ст. 6.) не искавъ, рече, да ты имамъ въ чинътъ на священството, защото не си потръсилъ разумъ-тъ на примѣдростьтъ, и на учението. Подобно и въ Златоустовы бесѣды на Павловы посланія ся пише : „Оный, който не знае писаніята и не може да ся бори съ еретицыты, той да бѣде далечъ отъ Епископскыйтъ чинъ : Недостойнъ да бѣде той въ чинъ-тъ на священныы Божіи служители и попечители за чловѣческыты души, недостойнъ е за пастырскый чинъ оный, който е не-искусенъ въ Божественното писаніе, и отхвърля умнѣнето“. (Св. Златоустъ на по-